

Duitschland.

FRANKFORT, den 23 Maart.

Dit Weenen schrijft men, dat in den loop van dezen zomer een legerkamp bij Brunn zal worden opgeslagen, dat meer dan zestig duizend man van alle wapenen moet bevatten. Vermoedelijk zou Keizer Ferdinand dit kamp bezoeken en omtrent dazelfden tijd een zamenkomst met den russischen Keizer en den Koning van Pruissen houden. De plegtige huldiging en krooning zou denkelijk na het eindigen van den zwaren rouw geschieden.

Men heeft opgemerkt dat de titel van Koning van Jeruzalem niet meer onder die van den nieuwen Monarch geteld wordt.

— Blijkens een uittreksel uit het protokol van de 10de zitting der duitsche bondvergadering op den 12 dezer, heeft in die zitting de oostenrijksche gezant, graaf Münch Bellinghausen, aan de vergadering kennis gegeven van het overlijden van Keizer Frans, en tevens zijne nieuwe, van diens opvolger ontvangen volmacht ingediend. Na vervolgens met korte woorden een hulde aan de nagedachtenis van Keizer Frans gebragt te hebben, legde de oostenrijksche gezant de navolgende belangrijke verklaring af.

« Voor alles ben ik door Z. M. den Keizer Ferdinand uitdrukkelijk gelast, om hier te verklaren, dat het Hoogstdezelfs vaste voornemen is, in den geest van zijnen vereeuwigden vader en naar het door denzelfden, gedurende eene zegenrijke loopbaan van 43 jaren gegeven voorbeeld, te regeren.

» Ook in de aangelegenheden van het duitsche bondgenootschap is alzoo aan Z. M. de weg aangewezen, welke Hoogstdezelfs onveranderlijk zal bewandelen.

» De stiptste vervulling der bondgenootschappelijke verplichtingen, eene steeds levendige belangstelling in het bestaan en de bevestiging van het verbond en het onwrikbaar voornemen, om tot bereiking van deszelfs doel tot in- en uitwendige veiligheid van Duitschland, en tot bescherming van de onafhankelijkheid en onschendbaarheid der afzonderlijke duitsche staten, met alle in Hoogstdezelfs zijnde middelen mede te werken, — dit waren de bedoelingen, waarmede Z. M. de Keizer Frans het groote, door zijne medehulp tot stand gebrachte werk, steeds trachtte te bevorderen.

» Dezelfde beginselen en dezelfde gevoelens zullen ook ten allen tijde Z. M. den Keizer Ferdinand bezielen. Hoogstdezelfe zal zich gelukkig schatten, wanneer eenmaal het verterende vertrouwen, hetwelk in den overledenen Keizer door alle zijne duitsche bondgenooten gesteld werd, ook aan hem konde te heurt vallen. Als erfgenaam van de deugdzaamheid zijns vaders, en even als deze doortrongen van het besef, dat de sedert eeuwelk tusschen zijne monarchie en de duitsche staten bestaande vriendschaps-banden wederzijds welzijn niet naauw en vastgehooft toegeshaald kunnen zijn, zal steeds Duitschlands welzijn, Duitschlands magt en sterkte de opregtste wensch van het onveranderlijke doel der beoogenissen van Zijne thans regerende Majesteit zijn.

Op voorstel van den pruisischen gezant werd daarop het volgende antwoord ten protokolle opgenomen.

» Al de gezanten zijn overtuigd, dat hunne doorlichtige lastgevers doordrongen zijn van innige droefheid, over het onmetelijke verlies, hetwelk het oostenrijksche keizerrijk door den dood van Z. M. Keizer Frans I geleden heeft. Duitschland heeft zijn eerwaardig voormalig rijks opperhoofd, het duitsche bondgenootschap zijn verheven stichter en voorzitter, wiens welwillende voorzorg ontarmoed was, en alle welgezinden hebben het verlies van eenen magtigen beschermers en van eenen vorst te betrouwen, wiens zeldzame deugden en versterkende hoedanigheden het geluk zijner volken en den vrede van Europa tot hertoe verzekerd hebben. Geruststellend en troostrijk is bij dit groote verlies, de reeds met daden gestaafde verzekering, dat op den doerluchtigen opvolger des overledenen dezelfde beginselen en dezelfde welwillendheid jegens het bondgenootschap zijn overgegaan. De zoo even met eerbiedig dankgevoel deswege ontvangen verklaring leverde den zekersten waarborg op, dat ook het vertrouwen der duitsche monarchie, vorsten en vrije steden op Zijne thans regerende Keizerlijk Oostenrijksche Majesteit slechts de voortzetting zal zijn, van die gevoelens, welke dezelve jegens Z. M. den overle-

den Keizer koesterden, en dat de eensgezindheid van al de leden des duitschen bondgenootschaps met onveranderlijke kracht zal voortduren.

— Sints eenige dagen heeft de politie alhier buitengewone maatregelen van voorzorg genomen. Op den 15 werd een detachement haren beampten des morgens vroeg uitgezonden, ten einde alle de omringende plaatsen nauwkeurig te ondertoecken. Des avonds werd een der stadspoorten gesloten, de bezetting geconsigneerd, en talrijke patrouilles doorkruisten de straten. Men wil dat er van buiten mededeelingen ontvangen zijn, die tot dit alles aanleiding hebben gegeven.

— Uit Triest wordt dd. 12 Maart het volgende gemeld:

— Voor eenige uren is de pakketboot, na de reis van Nauplie herwaarts, in twintig dagen volbragt te hebben, hier aangekomen; het berigt aantrengende dat in Griekenland overal rust heerschte. Z. M. Koning Otto was zes dagen vóór het vertrek der pakketboot uit Nauplie weder naar Attische teruggekeerd.

— In brieven uit Bern van den 12 dezer wordt verzekerd, dat de fransche regering in voorloopig antwoord op de vragen, haar door den zwitserschen gezant te Parijs gedaan, den wensch geuit heeft, dat Bern grootere gestrengheid jegens de vreemde onruststokers zou aan den dag leggen.

— Onder datteekening van den 28 Februarij meldt de Augsb. Zeitung uit Konstantinopel, dat aldaar de grootste spanning heerschte. De onzekerheit konst der engelsche vloot op de reede van Vauria, waarvoor men geene voldoende reden wist aan te geven, had alhier beweging gebragt. De Sultan bereedde voor eenen onverschrokken aanval op de Dardanellen, in staat van verdediging de bruggen om den rijn af te weren, indien deze zich met geweld eenen doortogt mocht willen bidden. Te gelijktijd wendde men zich tot den russischen gezant, om ook diens tusschenkomst te verzoeken, indien de engelsche regering de Porte door kracht van wapenen bepalingen wilde opdringen, waartoe zij slechts door onderhandelingen en wederkerige toegeeflykheid hare toestemming konde geven. Het antwoord op deze mededeeling was nog niet bekend, doch men giste dat de russische gezant de Porte zoude aandraden vooraf te onderzoeken, welk het eigenlyk doel van den onverschrokken maatregel van den engelschen vlootvoogd mocht zijn, wyl eene onzijdige vrees en vijandelyke houding de bezwaren slechts konden vermeederen.

Engeland.

LONDEN, den 24 Maart.

Het eerste gedeelte van het rapport der commissie van onderzoek naar den toestand der gevestigde kerk is in het lagerhuis ingediend. Daarbij wordt de vereeniging der bisdommen van Bristol en Llandaff, en van die van St. Asaph en Bangor tot een bisdom voorgeslagen, en daarentegen de oprigting aangeraden van twee nieuwe bisdommen, namelijk te Manchester en Ripon, waar de bevolking aanmerkelijk is toegenomen, terwijl zij in eerstgenoemde districten sedert geruimen tijd is verminderd. Het geheel bedrag der jaarlyksche opbrengst van de gezamenlyke bisdommen wordt in het rapport op omtrent 149,000 ponden sterling begroot, en als het gevoelen der commissie opgegeven, dat doorgaans het inkomen van iederen bisdom de 5,500 ponden sterling niet moet te boven gaan, maar ook niet onder de 4,500 ponden behoort vermindert te worden, terwijl de beide aartsbisschoppen en de bisschoppen van Londen, Durham en Winchester grooter inkomen dan de overigen behooren te genieten. Ter wederlegging der mogelijke bedenking, dat de inkomsten te laag zijn berekend, doet het rapport opmerken, hoe vele onvermijdelijke reiskosten en werken van liefdadigheid aan den stand der hooge geestelijken zijn verbonden, en hoe op hen de verplichting rust om geestelijken van minderen rang, tot hun ressort behoorende, te kunnen behoeven te gemoet te komen.

De oppositie heeft hare meening te kennen gegeven; dat dit eerste verslag weinig beantwoordt aan de beloften van grondige verandering, vroeger door den minister gedaan. De tweede deelen van het andere gewijzigde verslag der kerkelijke commissie is op den 25 dezer

gen voet, daar die, naar haar gevoelen, als eigendom der natie meest beschouwd en ten deele tot andere dan kerkelijke einden aangewand worden, terwijl, zegt zij, de dissenters, volgens dit plan voortdurend verstoken blijven van het genot dier gelden, welke door de voorvaders ter bevordering van godsdienstige kennis waren afgezonderd.

Lord John Russell heeft zijne motie omtrent het openbaar onderwijs in Ierland tegen maandag en die omtrent de Iersche kerk tegen den 30 dezer aangekondigd.

In de vergadering van het huis der gemeenten van vrijdag avond heeft het ministerie bij monde van sir H. Hardinge besluiten voorgesteld, tot afschaffing der tienden in Ierland, bij wijze van afkoop nagenoeg op dezelfde manier als in het vorig jaar was voorgedragen welke toen de goedkenning der gemeenten verwierf, doch in het huis der lords verworpen werd. Sir Robert Peel verdedigde dit ontwerp als het geschiktste om de geestelijkheid, die door de weigering van het betalen der tienden in groote verlegenheid verkeerde, te hulp te komen en tevens een einde te maken aan de droevige verschillen, welke in Ierland over het opbrengen dier lasten bestaan. Lord Stanley verklaarde, dat hij zijne stem aan de besluiten niet zou weigeren. Lord John Russell meende, dat zij niet aan de verwachting, die men daarvan had, voltoen zouden, en de heer O'Connell verzette zich tegen den maatregel, dewijl die, naar zijne meening, niet genoeg de Iersche klachten bevredigde. Ook de heer Hume verklaarde zich er sterk tegen en wilde, dat men de zaak zou uitstellen. Na langdurig redetwisten is met 213 tegen 198 en dus met eene meerderheid van 15 stemmen besloten, de ministers te magtigen tot het indienen van eene bill, gegrond op de besluiten die zij hadden voorgedragen.

Vrijdag heeft de hertog van Wellington in het hoogerhuis gezegd, dat de commissie, die zich met den staat der armen in Ierland bezig houdt, hare werkzaamheden ijverig voortzet en haar rapport zoo spoedig mogelijk zal uitbrengen.

Tijdingen van de Kaap de Goede Hoop, van den 16 Januarij, houden in, dat de Kaffers steeds bleven rooven en moorden. Hun opperhoofd, Tyali, had voorstellen gedaan, om aan de vijandelijkheden een einde te maken, op grond, dat hij zichzelf nu recht had verschaft over de kwade behandelingen, die hij beweert van de zijde der volkplanters ondergaan te hebben; doch op die voorstellen is geen antwoord gegeven. De opstandelingen waren vrij talrijk, en hadden wel hunne plannen beraamd, doch gebrek aan ammunitie. In het distrikt Graaf-Reynet had de burgerlijke commissaris, de heer Reynevelt, eene ernstige ontmoeting met de Kaffers gehad, die hij, met weinig verliez, op de vlugt had geslagen. Al het mogelijk was gedaan, om het leven en de bezittingen der kolonisten te beschermen.

Volgens berichten uit New-York van den 27 en van Washington van den 24 der vorige maand had de tijding van het terugroepen van den Franschen minister en het aanbieden van paspoorten aan den Amerikaanschen gezant aldaar veel sensatie veroorzaakt, doch scheen nergens een verlangen te bestaan naar het spoedig nemen van maatregelen van geweld. Tot op den avond van den 21 was door den president geene mededeeling aan het congres over den staat der betrekkingen met Frankrijk gedaan, ook had de commissie voor buitenlandsche zaken deswege geen verslag uitgebracht en men was algemeen van gevoelen het besluit der Fransche kamers te moeten afwachten.

In Venazuela is de heer Paez als voorzitter afgetreden. In de aanspraak, welke hij bij die gelegenheid gehouden heeft, spreekt hij van de onderhandelingen, die aangeknoopt zijn met het voormalig Moederland, tot erkenning der Zuid-Amerikaansche Staten, en zegt, dat dezelve een gunstigen uitslag beloven. — In Mexiko is het thans rustig.

Frankrijk.

PARIS, den 23 Maart.

Onder de petitiën, waarmede de kamer van afgevaardigden zich oergisteren heeft beziggehouden, was er eene, welke het voorstel inhield om voor den hoofdingang van het paleis der Luxembourg, waar de kamer der paars vergadert, den maarschalk Ney een standbeeld op te rigten. De commissie was van oordeel, dat men, ofschoon het droevig uiteinde van dien krijgsmans betrekende tot de orde van den dag moest overgaan, omdat het verzoekschrift het oogmerk verradde, eene der gevestigde methoden in den staat te beledigen. In weerwil dezer bedenking, werd het verzoeken door den heer de Bricqueville ondersteund en niet dan bij herhaalde stemming met eene geringe meerderheid ter zijde gelegd.

Het hervestigt zich dat de generaal Mina zich op den 11 dezer van Pampeluna naar Elisondo begeernde, te Alaburo met de Insurgenten, onder Zumala Carreguy, in aanraking geraakt. Het verho-

wordt van beide zijden zeer verschillend opgegeven. De buskruid fabriek van Garcelda bij Roncevaux is voor eenige dagen in de lucht gesprongen, en zijn daarbij een twintigtal werklieden omgekomen.

Het dorp Lecaroz, mede in de nabijheid van Roncevaux, onlangs op last van den generaal Mina geheel verbrand, en een deel der mannelijke ingezetenen gefusilleerd.

— Het Journal de Paris schrijft van de Spaansche grenzen, dat de generaal Mina zijne troepen naar de vallei van Bastan heeft doen zamentrekken en zich te Narvatti, in de nabijheid van St. Estevan dat door de insurgenten wordt bezet, heeft begeeten. De generaal Lopez bevond zich te Puente de la Reyna, Caratula in de vallei Borunda, Espartera in Guypuzcoa, Jauregui te Lesaca en Vige te Zubiry. Zumala Carreguy had mede zijne magt in de vallei van Ulzama vereenigd. Het dorp Lecaroz dat op last van Mina werd verbrand, ligt in de nabijheid van Elisondo en strekte aldaar de Karlisten tot schulpplaats. In de vallei van Bastan zijn een aantal ingezetenen gefusilleerd.

Het Journal du Paris voegt er bij, wat de Moniteur had weggelaten: «Vele bewoners van Bastan zijn door kogelschot gedood geworden.» Dit feit schijnt echter maar al te waar, en de dagbladen van het zuidelijke Frankrijk stemmen nagenoeg overeen met het volgende uittreksel der Gazette de France.

«Den 14 heeft Mina het heerlijk schoone dorp Lecaroz te vuur doen vernielen, zelf de uitvoering zijner bevelen toezien. De kerk en een haar belendend huis heeft hij laten staan om ze in eene versterkte kazerne te herscheppen. Al de bewoners zijn in vijftalige groepen gebonden, elke groep heeft geloof welke der vijf meest sterven, en dengenen wien de noodlottige worp tref, is uit iedere groep op staanden voet door kogelschot het levenslicht gedoofd. De overige werden, dus nu nog viertalig, greepsgewijze gekneveld, tot naar Pampeluna voortgesleept.»

»Den 15 is van Bayonne voor Mina een konvooi vertrokken, bevattende 200,000 francs zijnde al geld wat te Bayonne nog overbleef, voorts 4000 paar schoenen, rijst, meel, beschuit, gezouten spijzen en amunitien. Een detachement van het 48ste infanterieregiment maakte het gewapende gelside dezer bezending uit.»

Hoe ongelooflijk deze berichten ook voorkomen, schijnt Mina echter hiertoe in staat te zijn.

Hetzelfde dagblad schrijft van de Spaansche grenzen, dat de generaal Mina te Elisondo is aangekomen en aldaar eenige dagen zal verblijven, om van de vermoeyenis van het laatste gevecht, waarin hij zich aan het hoofd der kavallerie heeft geplaxst, uit te rusten. Vier en twintig bataljons zijn in de nabijheid van Elisondo vereenigd.

Voorts moet de generaal Mina eene proclamatie aan de Navarrezzen hebben uitgevaardigd, waarbij te kennen wordt gegeven, dat hij het Karlistisch dorp Lecaroz deed verbranden en een vijfde gedeelte der ingezetenen fusilleren, met bedreiging, dat hetzelfde lot alle andere plaatsen zal treffen, die het voorbeeld van Lecaroz volgen, wijl hij, daar men van zijne goedertierenheid geen gebruik heeft gemaakt, besloten heeft, het koste wat het wil, den opstand te bedwingen. De generaal Espartero en Latre hebben den 13 en 14 met de insurgenten in Biscaye slaags geweest, en zoo men zegt eenig voordeel behaald.

— De jongste berichten uit Madrid zijn van den 13 gedagteekend, en vermelden dat het gouvernement aan de kamer van afgevaardigden eene bepaling had voorgesteld, naar welke het ministerie, zoo lang de tegenwoordige omstandigheden duurden, door het geheele rijk de magt zoude hebben, de nationale garde onder de bevelen der militaire autoriteiten te plaatsen.

— Te Marseille blijft de Cholera aanhoudend afnemen.

De algemeene processie welke ter gelegenheid van het heerschen der cholera door Mgr. den Bisschop van Marseille aldaar bevelen was, heeft op de plegtigste wijze, welke opmerking verdient, den 12 dezer plaats gehad; des morgens vroeg waren de werkhuizen en magazijnen gesloten; de straten waren met vlaggen en wimpels versierd en aller zinnen een luisterrijk feest aan te kondigen; eene menigte prachtige en rijk opperigie rustaltaren waren in de straten geplaxst; ten tien ure des morgens trokken de processien der verschillende parochien uit en waren ten half elf ure bijeenverzameld; de geboorlingen gingen vier aan vier; men telde 7,600 vrouwen, eene menigte van en standaarddragers; 2,200 mannen volgden benevens de onderscheidene broederschappen, bestaande uit 700 aanwezige broeders, 150 kinderen en lederen kneeders gekleed en de leerlingen der beide seminariën; de geestelijkheid der parochien waren in kanunniken, de pastoors en kanunnikken met koecken; er waren in het geheel 184 priesters, die de processie volgden. Mgr. de Bisschop van Iosia droeg het H. Sacrament en werd door den maarschalk van den stedelijken raad in konstantie, de leden der godsdienstige en liefdadige instituten en door den president

der rechtbank gevolgd; de troepen waren onder de wapenen en omringden de altaren van waar de zegen gegeven werd; nooit heeft men eene zoo groote menigte volks overal bijeen gezien, welke men voorzeker op 30,000 zielen rekenen kan en onder het luiden der klokken en het spelen der muziek door den Bisschop van Marseille, die in zijnen hooften onderdom de processie in bisschoppelijk gewaad gedeeltelijk gevolgd was, insgelijks den zegen ontvingen; een ieder was bewogen en alles liep op de gestichtste en beste orde af.

— Te Galacz in Turkije gevoelde men de behoefte eener Katholieke Kerk uithoofde zich onder de vreemden vele Katholijken bevonden; de Katholieke Bisschop van Bactarest en de pastoor van Huss bezochten van tijd tot tijd de stad Galacz en verrigten aldaar den H. dienst bij den Oostenrijkschen Consul; reeds eene halve eeuw geleden bestond er te Galacz eene Katholieke Kerk en eene pastorie die door de oorlogen en staatkundige omwentelingen, vernield zijn; de tegenwoordige Consul van Oostenrijk, *Atanaschowich* heeft, sedert zijne komst in deze stad, zich veel moeite gegeven om de kerk te herbouwen, hij heeft zich onder anderen gewend tot den Bisschop van Agram of Zagrab, in Croatië; deze prelaat genaamd *Alexander Alagonich*, heeft tot dit loffelijk einde mildadiglijk willen bijdragen en aan den Consul voor het opbouwen der Katholieke Kerk van Galacz, eene somme van duizend guldens toegezonden.

Belgie.

BRUSSEL, den 25 Maart.

Het dagblad *l'Union* vermeldt, dat de Pruisische gezant te Brussel, baron *d'Arnim*, die deze stad voor omtrent een jaar verliet, eerlang op zijnen post zou terugkeeren.

De *Moniteur* houdt een besluit van den 18 dezer, waarbij de statuten der naamlooze maatschappij, onder den naam van hypothecaire kas bekend, worden goedgekeurd en tot de daarstelling vergunning wordt gegeven.

— In de zitting der afgevaardigden van gisteren was allereerst eene discussie over het proces-verbaal der zitting van den vorigen dag, als waarin, bij de vergadering van het voorstel des ministers om de wet op de gemeentebesturen te splitsen, van transitie bepalingen werd gewag gemaakt, waarvan, volgens de heeren *Dumontier* en *Dubas*, de minister geen woord gerept had, doch werd eindelijk gemeld proces-verbaal zooals het was door de meerderheid goedgekeurd. De discussie werd daarna geopend over de vraag, of de heer *Davignon*, na zijne benoeming tot commissaris van de brusselse bank, lid der kamer blijven mocht of aan eene herkiezing moest onderworpen worden. Het gold namelijk het onderzoek, of voormelde benoeming al of niet als een van staatswege gegeven ambt moest worden aangemerkt, gelijk door de oppositie beweerd werd; met eene meerderheid van 53 tegen 15 stemmen werd na eene lange discussie, door de kamer het tegendeel beslist, en alzoo dein de vorige zitting, met de meerderheid van eene stem, uitgebrachte stemming voor de splitsing der gemeente-wet geldig verklaard.

— Door den minister van oorlog, generaal *Levain*, is een rapport aan den Koning gedaan, hetwelk door dezen goedgekeurd is, betrekkelijk de wijze van bevordering onzer officieren. Daarbij wordt hoofdzakelijk voorgesteld, dat alvorens de ancienniteits-rang bepaaldelijk vastgesteld en een ontwerp van wet voor de wijze van bevordering werde in gereedheid gebracht, eene commissie van officieren bij elk regiment eene nauwkeurige staat van leders rechten, dienstjaren en bekwaamheden opmaakt. Deze staten moeten voor den 1 Mei opgezonden en onderzocht zijn.

— In de zitting der afgevaardigden van gisteren heeft de heer *de Brouckere*, uit naam eener vroeger ingestelde commissie, een rapport uitgebragt volgens welk voortaan de namen der afwezende leden in den *Moniteur*, aan het hoofd van het verslag der zitting zullen vermeld worden, met bijvoeging of hun al dan niet verlof is verleent. Door den minister van oorlog werd in dezelfde zitting een ontwerp van wet aangeboden, de aanvraag van een buitengewoon crediet voor het departement van oorlog op de dienst van het tegenwoordig jaar behelzende, ten bedrage van 3,490,000 fr., voor den aanleg of de versterking van militaire werken aan de noordelijke grenzen, en wel, 1^o 1,500,000 fr. voor de daarstelling van een fort of krijgsplaats nabij de brug van Zammef; 2^o dezelfde som voor daar te stellen fortificaties om de stad Diest 3^o 400,000 fr. voor fortificaties om de stad Liër, en 90,000 ter versterking van Hasselt. Er werd besloten dit ontwerp aan eene commissie tot onderzoek te zenden. Eindelijk werd in deze zitting het eerste gedeelte van de wet op de gemeentebesturen, nadat nog een amendement van den heer *Delaunay*, dat dit gedeelte, het personeel betreffende, niet ten uitvoer mag gezegd worden, dan na de aanneming en promulgatie van het tweede gedeelte over de attributen loopende, was doorgegaan, bij definitieve stemming, met 54 tegen 18 stemmen aangenomen. De heeren *de Brouckere*, *Vesmet* *Liedts* en *Notomb* onthielden zich, omdat zij niet wisten te brengen, omdat hun gevoelen over het eerste gedeelte, van de in het volgende gedeelte te brengen bepalingen af kon hangen.

— Alhier heeft zich weder eene nieuwe financiële maatschappij gevormd, onder den naam van *algemeene administratie van nationale en vreemde renten*. Het maatschappelijk fonds was op 2 miljoen franken bepaald en volgens *l'Union* voor deze som door de eerste oprichters reeds ingeschreven. De nieuwe brusselse bank heeft zich een hotel ter vestiging harer bureaux vóór de som van 83,000 fr. aangeschaft; zoo ook de hypothecaire kas, welke aan inschrijvingen, volgens de bladen, alreeds een kapitaal van 5,000,000 fr. zouden hebben.

— De *Moniteur* maakt het budget van finantien openbaar, ten bedrage van 12,599,803 fr. en dat der non-valeurs, groot, 1,258,500 fr.

— De eerste kamer van het hof van appel te Gent, heeft den 21 dezer uitspraak gedaan in de zaak van den heer *Steven*, gedagvaard door het stedelijk bestuur van Gent, appellerende tegen het vonnis ter eerste instantie gewezen, waarbij het gezegd bestuur, krachtens de wet van vreedemijre jaar 6, tot vergoeding der schade door plundering bij den gedaagde veroorzaakt, veroordeeld wordt. Het hof van appel heeft het gewezen vonnis bekrachtigd, verklarende het voorgeen, dat op het tijdstip dier plunderingen er geen geregeld stedelijk bestuur, en er bij gevolg regeringloosheid bestond, voor niet genoegzaam geldig om de gemeenten van de verantwoordelijkheid te ontslaan, waaraan zij door de aangehaalde wet gebonden zijn.

Nederlanden.

HERTOGENBOSCH, den 26 Maart.

De tweede kamer der Staten-Generaal heeft dinsdag hare werkzaamheden hervat. Na de voorlezing en goedkeuring der notulen van de laatstgehondene zitting, van den 23 December 1834, is voorgelezen een koninklijk besluit, waarbij de voorzitter gemagtigd wordt, om, naar aanleiding van art. 84 der grondwet, den vereischten eed, om als lid der kamer te worden toegelaten, af te nemen van den heer *Mulier*, nieuw benoemd lid voor de provincie, in plaats van wijlen Mr. *A. A. van Boelens*. Eene commissie, samengesteld uit de heeren *Ingenhousz*, *Dyckmeester*, *Cats*, *Bengersen* en *Swinderen*, heeft de geloofsbrief van den heer *Mulier* onderzocht, en daar dezelve in orde werden bevonden, werd dit nieuwe lid toegelaten en nam zitting.

Worden gelezen twee koninklijke boodschappen, ten geleide van twee ontwerpen van wet, vergezeld van eene memorie tot toelichting en daarbij gevoegde staten en rekeningen. Het eerste ontwerp strekt tot voorziening in de volle rentebetaling van de nationale schuld, verschijnende den laatsten Junij 1835, en is volkomen overeenstemmende met de wettelijke bepalingen nopens dit onderwerp, over de jongst verlopen twee half jaren, vastgesteld. Dinsvolgens wordt daarbij voorgedragen, dat, onverminderd de zorg aan het amortisatie-syndicaat, bij art. 37 der wet van 27 December 1822 (*Staatsblad* n^o 59) opgedragen, voor de rentebetaling der nationale werkelijk rentgevende schuld, waarvan de intressen, tot twee en een half ten honderd, gedeeltelijk zijn aangewezen op de begroting van staatsuitgaven voor dit loopende jaar, het amortisatie-syndicaat ook, op het tijdstip der aanstaande halfjarige rentebetaling, verschijnende den laatsten Junij 1835, zal verstrekken het niet op die begroting uitgetrokken bedrag van het gedeelte dier schuld, waarvan het rijk eventueel zal kunnen worden onlast, ten bedrage van 4,200,000. Tevens wordt bij dit ontwerp bepaald, dat laatstgenoemde betaling zal plaats hebben bij wijze van leening, om later met die renten, sedert het doen van die leening, te voldoen, welke rente echter nimmer vijf ten honderd zullen kunnen te boven gaan, aan het amortisatie-syndicaat terug te geven. In de koninklijke boodschap, waarbij dit ontwerp aan de kamer wordt ingediend, wordt aangemerkt, dat de voordragt dier wet geschiedt onder soortgelijke omstandigheden, als tijdens het laatste jaar plaats vonden, en met de overtuiging, dat de bedoelde voorziening in een onafschidbaar verband staat met het algemeen belang en met het credit van den staat; mitsgaders dat het amortisatie syndicaat in staat zal zijn, om het daartoe wenschelijke voorschot te doen.

Het tweede ontwerp heeft ten oogmerk aan te vullen de middelen, bestemd tot dekking van de uitgaven, begrepen in de begrotingen tot 1835.

Deze ontwerpen zijn aan de afdelingen toezonden. Nog is ingediend eene koninklijke boodschap, ten geleide van zes ontwerpen van wet, houdende wijziging van titel 8, 9, 10 en 11 van het tweede boek van het wetboek van koophandel, vergezeld van eene memorie tot toelichting. Deze stukken zullen worden gedrukt en almede naar de afdelingen ter overweging worden gezonden.

Na de aanbieding van drie boekwerken, welke in de boekerij der kamer zullen worden geplaatst, en waaronder men aantreft de vaderlandsche en andere gedichten van den heer *Kuiper* te Rotterdam, ging men over tot de trekking en indeeling der afdelingen, en zijn tot voorzitters en onder-voorzitters der verschillende afdelingen benoemd, de heeren: 1ste afd. *de Jonge* en *Ayleveld*; 2de afd. *Op den Hooff* en *Corver-hooff*; 3de afd. *van Heeren* en *van Asch van Wyk*; 4de afd. *van Hemert* en *Quintus*; 5de afd. *Danker-Curtius* en *Dyckmeester*. Daarna is de vergadering zonder bepaling van den dag der eerstvolgende bijeenkomst gescheiden, en zijn de leden verzocht geworden, zich in de afdelingen bezig te houden met het laatste onderzoek van de zeven ontwerpen tot wijziging van een gelijk getal titels van het tweede boek des wetboek van koophandel.

